

Miquel Alberola

CAFÉ DEL TEMPS

L'informe tenia un preu

La faeneta que *su sordolencia* el president de les Corts valencianes, **Antoni García Miralles**, va sol·licitar al Consell Valencià de Cultura, aquella reunió d'amigatxos de sopor solidària, sobre la procedència o no de la Generalitat catalana d'investir **Felipín** com a príncep de Girona, va acabar com les previsions indicaven.

Es a dir: tretze dictaminants, per trenta bitllets per barba, igual a tres-centes noranta mil pessetes; quatre-centes vint mil, si arriba a assistir el membre que faltava. Dormir com un rei, en qualsevol hotel de luxe sense control, és més econòmic i contribueix a pal·liar la desocupació.

Una cosa que ni es veu ni es nota

Josep Gregori, l'amo eficaç d'Edicions Bromera, empresa de realitzacions magnífiques, ha fet aparèixer una revista de lletres, de difusió gratis i de formes exquisides, amb el nom de *L'illa*. En aquest primer número **Enric Sòria**, periodista sabàtic que no es mama el dit, ha entrevistat **Toni Mollà**, que supervisa lingüísticament TVV a base de bé.

Instat pels criteris que ha fet servir per a tal causa, Mollà diu que podia fer un parell de coses: o decidir-se per un model totèmic o triar-ne un d'invisible. La primera opció, segons el responsable de la llengua, és aquella que "busca que els confreres puguen sentir-se com en missa —que no és en eco— i puguen dir amén cada volta que senten un *tanmateix* o un *nogensmenys...*". I la segona, aquella on la llengua és simplement un "instrument per a transmetre continguts", i en el qual la televisió és vista perquè està ben feta.

I Mollà es va decidir pel model laic, pel que no va a missa, per aquell que no

es nota. L'únic inconvenient, a pesar dels seus esforços, és que la factura de la televisió no és la prevista i l'idioma, posat en boques que no saben què es roseguen, balla el *khazastxokh*. La llengua, per absència o per deficiència, és el *show*. Canta a quilòmetres —el valencià serà flagrant o no serà. Amb les salvetats que pertoqueu, resulta més important el vehicle que allò que hauria de vehicular. El detalllet anul·la el model i fa tant de bé com fan els ultraalmogàvers que fan docència immoderada. ¿Les conseqüències? El docudrama de producció pròpia.

Rimes contra la cleptomania

Al periodista radiofònic **Antoni Mestre**, ànima del mític *De dalt a baix*, que actualment efectua un programa amb el nom *Vaixell de llibres* li'n passen, com diria mossèn **Cinto**, de l'alçada d'un campanar. El conductor de ràdio regala llibres als oients que participen en el seu programa, però quan els deixa empaquetats en una habitació tancada amb clau i pany per a enviar-los als seus destinataris, misteriosament i repetitivament, desapareixen. En conseqüència, el receptor se sent estafat i l'emissor, fotut.

A pesar d'haver parlat amb tots els que havia de parlar, i demanar-los una miqueta de seriositat, la cosa continua passant totes les setmanes. I ja desesperat, i després d'arribar a greus dubtes sobre els mòbils que impulsen a la rateria, si la fam de cultura si la síndrome Fahrenheit, ha fabricat uns versos denúncia i els ha penjat al taulell d'anuncis de Ràdio 4. Encara que ací no publiquem habitualment versos —o no en publiquem massa—, com que tenen gràcia i estem

damunt de Sant Josep, ens hem inclinat per la lírica. Fan així:

"La gent, que ací o al Japó,
ja siga mascle o femella,
agafa el que no és d'ella,
ni té ni tindrà raó;
si és dona i fa la faena
se li pot dir lladregota;
i si és home qui la pota
clava en propietat aliena
se li diu lladre i cabró:
així de clar i redó".

Això.

La transformació del Senat

El passat 16 de febrer una comissió de parlamentaris catalans, integrada per la totalitat d'opcions polítiques amb representació, va elaborar el redactat de la proposició no de llei sobre la pluralitat lingüística del Senat. Aquesta proposició, que tot apunta que serà aprovada per unanimitat, tindrà, amb tota seguretat, els seus efectes durant aquesta legislatura.

Per tant, el català s'utilitzarà, de moment, en la Comissió d'Autonomies, la qual farà com de banc de proves i marcarà el model de funcionament posterior al Senat. Si en sentir parlar en català veuen que no es fonen les bombetes ni volen els papers, es farà la reforma del reglament per a la pròxima legislatura. La cosa rodarà així perquè el PSOE és favorable a aquesta innovació que desencadenarà una reforma —la primera— de la Constitució.

El Senat deixarà de ser una sala de segones lectures i la seua funció específica serà l'aplicació de les lleis sobre el territori. Les eleccions de senadors se suprimiran —s'ha acabat el senador més votat— i serà competència dels parlaments autonòmics decidir la configuració del

Senat. L'actual cambra alta, en conseqüència, adquirirà els traços característics d'un senat d'aquells que tenen els estats federals.

Fa la impressió que els socialistes han reprès sense vergonya ni sentiments culpables la bandera del federalisme, i que el futur es perfila com l'explicava **Edward Mortimer** des del *Financial Times* i des d'aquest setmanari: el corder i el lleó en el mateix llit. El sarcasme és que ja no hi serem per veure com s'ho fan.

El divorci municipal

Un total de 135 ajuntaments catalans, probablement algun més, cinc consells comarcals, dues diputacions i tres universitats s'han adherit, de moment, a la resolució del Parlament sobre el dret a l'autodeterminació del 12 de desembre del 89. Entre aquest saldo provisional hi ha números amb una certa curiositat.

Anem a pams. 724 responsables municipals de CiU han votat favorablement, 4 han dit no i 12 ho han deixat córrer. Del PSC, partit que va votar en contra de la proposta no de llei al Parlament, 139 s'han mostrat contraris, 87 han optat per l'abstenció i 73 han dit que sí. Entre ells, **Josep Vicente**, **Salvador Sunyer**, **Lluís Segura**, **Ignasi Moreno**, **Miquel Aguilà** i **Pau Nuet**, respectivament alcaldes de les localitats de Sant Feliu de Guíxols, Salt, Sant Just Desvern, Arenys de Mar, Balaguer i Valls.

Els d'IC, 93 que sí i una abstenció. Els del CDS, per no trencar la tradició, 2 afirmatius, 2 negatius i 2 abstencions. I els del PP, ai, que van abandonar el Parlament a l'hora de votar-se la resolució, 2 abtinguts, 17 contraris i 14 favorables, entre els quals l'alcalde del Pinell de Brai, **Josep Ros**.

Les xifres resulten de molta utilitat de cara a la geografia íntima, sobretot perquè confirmen que encara queda gent que pensa i decideix per ella mateixa.